

delse, og at saaledes den hele Sags Skjæbne, som ligger saa mange af Statens trængende Embedsmænd og Betjente paa Hjerte, gjøres meget usikker.

Jeg skal nu nævne nogle af de betydeligste Banskkeligheder, som frembyde sig ved det foresliggende Forslag, navnlig i Sammenligning med Regjeringens. Forslaget fører vel ikke til et fra Regjeringens væsentlig forskjelligt Resultat; imidlertid er der dog et Punkt, i hvilket Resultatet er meget forskjelligt fra Regjeringens Forslag, og det er, at der gives et saa uforholdsmæssigt Tillæg for det 1ste 100 Rd. Nu kunde man sige: ja, men den Mand, der ikke har mere end 100 Rd., kan ikke leve deraf, og det er ikke for meget, at han faaer 70 pCt. i Tillæg, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at saadanne Bestillingsmænd — Andre kunne det ikke være — som kun have 100 Rd. om Aaret, have ogsaa andre Indtægter, og det kan da blive i høi Grad uforholdsmæssigt at give dem et Tillæg af 70 pCt.; og det træffer sig meget ofte, at saadanne Personer trænge mindre til Understøttelse, end de, som have 2, 3 eller 400 Rd., og aldeles intet Mere at leve af. Dernæst har den ærede Ordfører selv nævnt en meget stor Afvigelse fra Regjeringens Forslag, idet det efter en Liste, som jeg har ladet opgjøre, viser sig, at fra 600 Rd. falder Tillægget betydeligt under Regjeringens Forslag, indtil det igjen stiger ved de høie Gager. Det er ganske sikkert, at netop i Middelklassen af Embedsstanden findes de meest trængende Familier, og at det er et meget uheldigt Resultat, som man vil komme til for dem. Nu blev der fra den ærede Talers Side bemærket: „ja, man kan ikke opstille en eensformig Stala saaledes, at der jo maa blive Afvigelser“; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at dette let vil kunne skee. Naar man nemlig for de første 500 Rd., nemlig fra 100 til 600 Rd., ansætter Beløbet til det Dobbelte af, hvad der er foreslaaet i Byg, og holdt op 500 Rd. tidligere, saa vilde man netop skaffe den ringere Middelklasse et større Tillæg. Hertil kan den ærede Rigsdagsmand svare: „ja, men saa faae Gagerne indtil 1000 Rd. for Meget“; men dertil svarer jeg, at naar han saa vil lade det særegne Dyrtidsstillæg, som Forslagsstillerne selv

foreslaae for 3 Maaneder, bortfalde, saa er Alt opnaaet ved en saadan Forandring, og saa vil det i alt Væsentligt komme til at stemme med Regjeringens Forslag. Derfor er Intet i veien. Men langt større Banskkelighed viser sig med Hensyn til andre Bestemmelser i Forslaget. Naar der saaledes er brugt den Betegnelse: de Embedsmænd og Bestillingsmænd, „hvis Lønning er fastsat i Finantsloven“, saa er dette en Betegnelse, som egentlig er illusorisk, thi alle Udgifter ere jo nævnte i Finantsloven med runde Summer og under disse Summer findes der Udgifter, indbefattede under flere under det bestemte store Summer til Lønninger til Daglere og flere Personer, der maae henhøre til denne Klasse. Dernæst er der i Forslaget ikke udtrykt, hvad man forstaaer ved „faste“ Indtægter for Bestillingsmænd; skal det kun være Penge, eller skal derunder ogsaa indbefattes Brændsel, Bolig o. s. v.? Hvorledes skulle alle sige Emolumenter ansættes? og, om man ogsaa skulde kunne finde Regler herfor, hvilken Tidspildev og Uleilighed vilde det ikke medføre for Classer, der omfatte saa talrige Personer? Naar der er sagt i Lovforslaget, at Tillægget skal udbetales til de sædvanlige Forsaldsterminer, saa er dette ligesom en Umulighed. Tillægget for April Maaned d. A. skulde altsaa udbetales den 1ste April, men Loven skal jo først vedtages af Rigsdagen og sanctioneres af Kongen og derpaa vil der jo opstaae saamange Spørgsmaal om, hvilke Personer og hvilke Indtægter der skulle henses under Loven, at disses Afgjørelse vil medtage ikke saa liden Tid. Da der heller ikke findes nogen Afrunding Sted, saa skal Regningen jo skee i Brøtkillinger; dette medtager jo ogsaa Tid, og det vil altsaa ikke være muligt, at Udbetaling kan finde Sted den 1ste April; den maa finde Sted senere, og derfor vilde en Bestemmelse, som sagde, at Tillægget skulde anvises, saasnart Dpgjørelserne vare færdige, for den forløbne Tid, og Rejsen til de sædvanlige Forsaldsterminer, i ethvert Fald være bedre. Hvad de øvrige stillede Ændringsforslag angaae, da skal jeg med Hensyn til det, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), bemærke, at en Deel af dette Forslag var stillet i det andet